

Publicerad 2006-05-28 20:44 av slamkryptet

Utdrag ur boken.

Strö salt i såren när spriten är slut.

\''Här händer ingenting.

Det finns ingenting att berätta.

Det är bara Självömkan.

Det är vad allt det här handlar om.

En gammal alkoholistkärring som ligger i sin sjukhemssäng och ömkar sig själv. Här finns inget att berätta.

Det har aldrig funnits något värt att berätta.

Du träffar alltid människor som haft det värre än dig själv. Oavsett vad du har varit med om. Alla människors sår är lika stora. Om de så sitter i själen eller utan på.

En del strör salt i såren, andra håller sprit i dem eller tyngre droger. Andra orkar inte alls. Att skära djupare i såren så att aorta och vener slits av är lösningen för många. Jag själv har alltid varit för feg för att ta mitt eget liv. I många år led jag av dödsskräck. Men jag kunde inte göra någonting åt det. Det var ångest som aldrig gick över. Ångest som inte kunde dövas med sprit. Du ska veta att jag försökte.

Nu längtar jag efter döden. Den är min befrielse från smärtan.

Så vad händer här? Ingenting. Bara en kärring som väntar på att dö.

En kärring som strör salt i såren när spriten är slut.

En kärring med minnen.\''

Fan, satans.

Svordomarna kunde ha sprutat ur min mun men ilskan tog död på dem. Jag blev stum. Jag knölade ihop ditt brev. Slog med knytnävarna mot furubordet. Gråten kom och jag begravde ansiktet i händerna. Jag tror jag snöt mig i brevet.

Jag såg det ligga i soporna. Det var senare på kvällen när jag skulle slänga det som blev kvar från middagen. Det var skönt att få slänga mina rester på ditt brev. Så som du gjort med mig i alla år.

Fan ta dig mamma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren slamkryptet med Poeter.se id #5568 innehar upphovsrätten